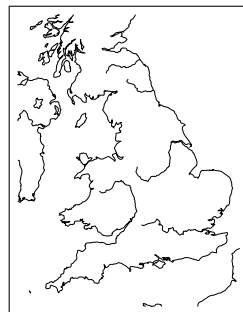

جغرافی‌دانان به گونه‌ای سنتی، عده‌ای نقشه‌نگار که به بررسی نام مکان‌ها و تعدادشان می‌پردازند، به نظر می‌رسند. اگر چه بسیاری از جغرافی‌دانان در مکان‌نامی (ذکر نام‌های نواحی) و نقشه‌نگاری آموزش دیده‌اند، ولی این کار پیشه اصلی‌شان نیست. جغرافی‌دانان به بررسی پراکندگی مکانی و زمانی پدیده‌ها، فرآیندها، ویژگی‌ها و همچنین برهم‌کنش انسان و محیط زیست او به عنوان اثر فضا و مکان تحت تأثیر موضوعات مختلف از جمله اقتصاد، بهداشت، آب و هوا، گیاهان و جانوران، می‌پردازند؛ از این رو جغرافیا دانشی میان‌رشته‌ای و فرارشته‌ای است. جغرافیا در یک چینش می‌تواند به طور گسترده به دو شعبه اصلی تقسیم شود: جغرافیای انسانی و جغرافیای فیزیکی. اولی تا حد زیادی بر معماری و چگونگی ایجاد فضا متمرکز است - که با انسان مشاهده و مدیریت می‌شود و نیز نفوذ او فضا و مکان به خاطر به‌کارگیری و چنگ‌اندازی‌اش به آن می‌فرساید. دومی به بررسی محیط زیست طبیعی و چگونگی به وجود آمدن و تداخل آب‌وهوا، پوشش گیاهی و چرخه زیستی، خاک، آب، و زمین‌چهره می‌پردازد. به عنوان برآیندی از این دو زیرحوزه و با استفاده از روش‌های متفاوت، حوزه سومی پدید آمده‌است که جغرافیای زیست‌محیطی نام دارد.

شکل ۱: این یک نقشه است.